

Binecuvântarea înșesită de la sfârșitul celei de-a 70-a săptămână-an

Verset călăuzitor: Daniel 9.24

Daniel 9.24: Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale sfinte *pentru a înceta fărădelegea și pentru a pune capăt păcatelor și pentru a ispăși nelegiuirea și pentru a aduce dreptatea eternă și pentru a pecetlui viziunea și profetul și pentru a unge Sfânta Sfintelor.*

Binecuvântarea înșesită

Trebuie să treacă șaptezeci de săptămâni înainte ca binecuvântarea înșesită din Daniel 9.24 să poată veni asupra lui Israel ca națiune. Eliberatorul va îndepărta fărădelegea de la Iacov și „tot Israelul” va fi mântuit (Romani 11.26), cei răzvrățiți vor fi înlăturați (Ezechiel 20), și astfel vor rămâne numai cei drepti (Isaia 60.21). Această curățire va avea loc literalmente în timpul perioadei intermediare de 75 de zile între ziua a 1260-a și ziua a 1335-a. Hristos nu numai a murit pentru a unii într-unul pe copiii răspânziți ai lui Dumnezeu, ci El a murit și pentru națiunea aceea (Ioan 11.51,52). „Isus Hristos a devenit slujitor al circumciziei pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să confirme promisiunile părinților” (Romani 15.8). Există realmente un viitor pentru națiunea Israel ca atare. Va fi un timp în care națiunea Israel va fi constituită numai din aceia care stau sub protecția sângelui – ei vor fi sub noul legământ (Jeremia 30; 33; Evrei 10.16; 8.10).

Profeția din Daniel 9.24 se ocupă cu rezultatul lucrării lui Hristos, cum ea va aduce națiunea ca atare în binecuvântările lor. Desigur fiecare dintre ei va ști că păcatele lui au fost iertate.

„Încetarea fărădelegii”

Interpretarea tradițională a expresiei „încetarea fărădelegii” este aceea că această expresie se referă la împăcarea care a avut loc, așa cum se crede, la mijlocul celei de-a șaptezecă săptămână. Pe de altă parte P. Mauro gândește că Matei 23.32 „este o explicație, că venise ceasul pentru terminarea fărădelegii”, adică să răstignească pe Domnul. Ambele afirmații arată că nu se cunosc afirmațiile Scripturii. Au fost stabilite șaptezeci de săptămâni „pentru încetarea fărădelegii”. De fapt frații noștri spun: Nu, nu este așa! Au fost necesare șaiszeci și nouă și jumătate de săptămâni pentru a pune capăt fărădelegii. Eu cred că sunt necesare șaptezeci de săptămâni, deoarece Scriptura spune categoric aceasta (Daniel 9.24). Aceasta este valabil și pentru celelalte afirmații ale ei, care de asemenea au nevoie de șaptezeci de săptămâni. Să mergem la o altă combatere a acestor rătăcirii, și anume că după răstignire fărădelegea poporului lui Daniel a continuat.

1 Tesaloniceni 2.15,16 („ne opresc să vorbim națiunilor, ca să fie mântuite, pentru ca să umple întotdeauna măsura păcatelor lor”) arată că la mulți ani după aceea iudeii încă umpleau măsura lor, după ce Domnul murise. Aceasta înseamnă: dacă cele șaptezeci de săptămâni ar fi

Daniel 9.24

legate continuu (așa cum se crede), atunci constatăm că este o realitate, că fărâdeleaga continuă și după încheierea celor șaptezeci de săptămâni.

A fost o chestiune foarte rea, să răstignească pe Mesia al lor. El a spus: „Dacă se fac acestea cu copacul verde, ce va fi cu cel uscat?” (Luca 23.31). Aceasta înseamnă, dacă ei L-au răstignit pe Mesia în timpul de început al abaterii lor, ce va fi când timpul acesta va fi înaintat? Ce vor mai adăuga ei la crima lor, ca să umple măsura? Plinătatea idolatriei va pune stăpânire pe ei (Matei 12.43-45) și ei vor primi pe un altul în Numele Lui (Ioan 5.43), pe antihrist.

Dar în cele din urmă Hristos va îndepărta pe toți cei răzvrățiți din Israel (Ezechiel 20.33-38) și va îndepărta fărâdeleaga de la Iacov. Și astfel „tot Israelul” va fi mântuit (Romani 11.26). Ei toți vor fi drepti (Isaia 60.21). Și Dumnezeu va face un legământ nou cu ei (Evrei 8.10-13). În felul acesta fărâdeleaga va înceta, atunci când săptămâna a șaptezecă viitoare va fi terminată și Mesia va domni peste Israel, peste un Israel care a fost curățit și este curat. E.J. Young se miră, cum noi putem spune că fărâdeleaga va înceta, dacă noi totuși credem că în Împărăția de o mie de ani va fi încă păcat. Răspunsul este, că noi vorbim despre ceea ce vorbește Daniel 9.24, și anume, „poporul tău și cetatea ta sfântă”; E.J. Young extinde Daniel 9.24. De aceea el introduce o greutate, care acolo nicidecum nu este.

„Punerea capăt a păcatelor”

Și aici se afirmă că aceasta a avut loc la mijlocul săptămânii (în a șaiszeci și noua săptămână și jumătate). P. Mauro afirmă că Evrei 1.3 reglementează această chestiune.

Nici un credincios rațional nu va tăgădui că Hristos a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn în timpul celor trei ore de întuneric. Însă „punerea capăt a păcatelor” nu se referă la această acțiune. Expresia se referă la aplicarea acestei lucrări la națiunea Israel într-o zi viitoare, conform căilor de guvernare ale lui Dumnezeu, când Eliberatorul va veni dintre ei și va îndepărta nelegiuirile de la Iacov (Romani 11.26). Sub noul legământ nu se va aminti de păcatele și de fărâdelegile lor (Evrei 8.12). Moartea lui Hristos are ceva în ea însăși, care are o legătură deosebită cu Israel. Ioan 11.52 spune categoric, că El a murit pentru națiune. Există o binecuvântare națională deosebită, pe care Israel o va primi drept urmare sângelui vărsat al noului legământ. Legământul necondiționat cu Avraam (care nu a putut fi anulat prin legământul condiționat al Legii – Galateni 3) va fi realizat în noul legământ, care de asemenea este necondiționat.

Să remarcăm în treacăt, Romani 11.27,28 se referă la Israel. Alchimia spirituală nu poate transforma „Iacov” în înțelesul „Biserică”. Romani 11.27 spune: „... când voi înlătura păcatele lor.” Acesta este momentul când Domnul conform cu Daniel 9.24 „va pune capăt păcatelor”. Nu șaiszeci și nouă de săptămâni și jumătate, ci șaptezeci de săptămâni sunt necesare pentru împlinire.

Daniel 9.24

Zaharia 13.1 este în concordanță cu Romani 11.27,28 și Daniel 9.24: „În ziua aceea se va deschide un izvor casei lui David și locuitorilor Ierusalimului, pentru păcat și pentru necurăție.” Aceasta va fi marea zi a ispășirii în a 1330-a zi, cinci zile înainte să aibă loc sărbătoarea corturilor în a 1335-a zi de la mijlocul săptămânii. [Strângerea tuturor semințiilor este răspunsul la trâmbițele din ziua 1320 (vezi Leviticul 23)].

„Ispășirea nelegiurii”

Într-o adnotare la expresia „ca să facă ispășire pentru nelegiurii”, pe care o găsim în traducerea J.N. Darby, citim: „sau *a ierta*, vezi Psalmul 78.38.”

Interpretarea tradițională aplică această expresie la împăcare. Și P. Mauro gândește că Romani 5.8-10 și Coloseni 1.20-22 sunt aplicabile. E.J. Young spune: „Este fărădelegea generală.”

Isaia 40.2 este în concordanță cu Daniel 9.24: „Vorbiți inimii Ierusalimului și strigați către el, că suferința lui s-a împlinit, că nelegiuirea lui a fost iertată; pentru că a primit din mâna Domnului dublu pentru toate păcatele lui.” Era nelegiuirea lui Israel iertată atunci când Domnul a murit? Realmente, nu. A fost ea iertată mai târziu, după trei ani și jumătate? Desigur, nu. Mai târziu găsim Ierusalimul că el încă o face, conform cu Matei 22.6. Găsim că iudeii umplu măsura fărădelegii lor (1 Tesaloniceni 2.15,16), așa cum vedem aceasta pe tot parcursul cărții Faptele apostolilor. După aceea în anul 70 după Hristos a avut loc distrugerea Ierusalimului. Astfel Isaia 40.2 arată că iertarea fărădelegii trebuie să aibă loc încă. Ea are a face cu căile de guvernare ale lui Dumnezeu cu Israiel.

„Introducerea unei dreptăți veșnice”

Interpretarea tradițională, spune O.T. Allis, „este, că pentru cei mântuiți a fost dată o dreptate veșnică prin ascultarea lui Hristos și împlinirea Legii lui Dumnezeu.” Aceasta poate fi o teologie acceptabilă pentru teologia legământului, dar nu este adevărul biblic. Este o privire cu lipsuri la lucrarea lui Hristos. E.J. Young spune: „Este dreptatea lui Dumnezeu. Este o stare de a fi în ordine cu Dumnezeu.” Aceasta este o învățătură extrem de sărăcicioasă cu privire la dreptatea lui Dumnezeu. P. Mauro spune: „Hristos a introdus-o prin jertfa Sa (Romani 3.21-26). Aceasta există încă; și aceasta este ceea ce se accentuează în profeție.”

Deci, baza legitimă pentru toate binecuvântările a fost pusă prin lucrarea de pe cruce, dar este o greșală să se spună că dreptatea, despre care este vorba aici, a fost introdusă. În acest context sunt trei lucruri de remarcat cu privire la dreptate:

1. Astăzi domnește harul prin dreptate (Romani 5.21). Harul poate fi arătat deoarece a fost pusă o bază juridică. Dar dreptatea nu a domnit, *harul domnește*.
2. În timpul Împărăției de o mie de ani *va domni dreptatea*, când va răsări Soarele dreptății (Maleahi 4.2), și Ierusalimul va fi cunoscut ca cetate a dreptății (Isaia 1.26). Acesta este timpul „când judecățile Tale sunt pe pământ, locuitorii lumii învață

Daniel 9.24

dreptatea” (Isaia 26.9). Vezi și Psalmul 9.8; 96.13; Faptele apostolilor 17.31; Evrei 1.8; Psalmul 110.2).

3. În starea veșnică *dreptatea va locui* (2 Petru 3.13). Atunci ea nu va domni, deoarece nu va mai fi împotriva față de dreptate. Ea va locui atunci, va fi starea ei caracteristică.

De ce nu rămân comentatorii la ceea ce scrie acolo – „poporul tău și cetatea ta”? Dreptatea veșnică va fi adusă pentru Israel și Ierusalim, la care se referă profeția, când națiunea întreagă va fi mântuită (Romani 11.26). Isaia 60.21 spune: „poporul tău – ei toți vor fi drepti.” (Desigur toți cei răzvrățiți vor fi mai înainte înlăturați; Ezechiel 20). Aceasta nu este valabil pentru națiuni. Și atunci Israel va fi centrul guvernării drepte a lui Dumnezeu. Și această dreptate va dura în starea veșnică.

Observă exact: aplicarea profeției este la „poporul tău și cetatea ta”:

- **Daniel 9.24:** „Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra *poporului tău și asupra cetății tale sfinte* pentru a aduce dreptatea eternă.”
- **Isaia 1.24-28:** „De aceea zice Domnul Dumnezeul oștirilor, Puternicul lui Israel: „Ah, Mă voi ușura de potrivnicii Mei și Mă voi răzbuna pe vrăjmașii Mei. Și-Mi voi întoarce mâna împotriva ta și-ți voi curăți zgura ca și cu leșie, și-ți voi îndepărta tot plumbul. Și-i voi așeza din nou pe judecătorii tăi ca mai înainte și pe sfetnicii tăi ca la început. După aceea te vei numi «*Cetatea dreptății*», «*Oraș credincios*». *Sionul va fi răscumpărat prin judecată*, și cei ai lui care se întorc, prin dreptate. Dar nimicirea va fi a celor răzvrățiți și a păcătoșilor laolaltă, și cei care-L părăsesc pe Domnul vor pieri.”
- **Ieremia 23.5,6:** „Iată, vin zile”, zice Domnul, „când îi voi ridica lui David o Odraslă dreaptă și va împărăți ca împărat și va lucra cu înțelepciune și va face judecată și dreptate în țară. În zilele Lui, Iuda va fi mântuit și *Israel* va locui în siguranță. Și acesta este Numele Lui, cu care Se va numi: „Domnul, Dreptatea noastră.”

„Pecetluirea viziunii și profetului”

Unii gândesc că aceasta înseamnă că viața, moartea și învierea lui Hristos ar confirma profeția. Salmon spune că se referă probabil la orbirea tainică, care a venit peste Israel. La fel și Mauro, care citează Isaia 6.10 și Matei 13.14,15. Young spune că funcția profeției s-a terminat. Când Domnul nostru a venit, așa afirmă el, nu mai era nevoie de revelații profetice în sensul în care le avem în Vechiul Testament.

Să studiem mai întâi rătăcirea lui Young. Daniel 9.26 vorbește profetic despre distrugerea Ierusalimului. La fel face și Matei 22.7. Vechiul Testament vorbește mult despre „ziua Domnului”. La fel și 2 Petru 3.10. Cartea Apocalipsa este cu siguranță apocaliptică. Capitolele 1 și 2 din 2 Tesaloniceni sunt profetice. De aceea remarcă lui Young este numai o simplă afirmație.

Daniel 9.24

Nu este o chestiune referitoare la confirmarea unei profeții prin Domnul. Sunt multe care au făcut deja aceasta. Nici Isaia 6.10 și nici Matei 13; 14 sau 15 nu au vreo legătură cu această temă. Țelul profețiilor Vechiului Testament este nu numai suferințele lui Mesia, ci suferințele și gloria (Luca 24.26). Însă gloria nu este încă vizibilă. Hristos încă nu este văzut. Dar El va fi văzut, și noi împreună cu El (Coloseni 3.4). Cui va fi făcut vizibil Hristos și noi? Noi ne vom arăta cu El și vom fi revelați lumii, atunci când El va veni în puterea Împărăției Sale. Atunci va deveni vizibilă această glorie. Atunci, când judecățile Lui vor fi pe pământ, viziunile și profeții vor fi pecetluite. Atunci vor fi îndreptățite public viziunile vechi-testamentale și profeții; vezi Ieremia 33.14-16. Poporul lui Daniel și Ierusalimul vor avea atunci locul despre care au vorbit viziunile și profeții.

„Ungerea unei Sfinte a Sfințelor”

O.T. Allis spune că interpretarea tradițională a afirmației de aici este, că aici este vorba fie de o persoană, și în acest caz poate fi coborârea Duhului Sfânt, sau de un loc; în acest caz înseamnă intrarea lui Hristos în cer (Evrei 9.12).

Salmon spune: „Eu înțeleg pe Hristos Însuși ca ‚Sfânta Sfințelor’.” La fel și Young spune că este vorba de ungera lui Hristos prin Duhul Sfânt. Unii, spune el, aplică aceasta la Ierusalimul ceresc (Apocalipsa 21.1-27).

Un altul a scris (remarcă: pentru cuvântul ebraic este nevoie de un font ebraic!):

Eu nu pot vedea că o persoană în Vechiul Testament $\sim yvi$ (d., “q., “) vd este numită [Sfânta Sfințelor] (Daniel 9.24); lucrurile da, unde ele sunt descrise specific. Partea cea mai lăuntrică a Locului preasfânt este numită pe drept $\sim yvi$ (d., “Q \neq h; vd [Sfânta Sfințelor] (Exodul 26.33). În Ezechiel 45.3 Locul sfânt este numit „Sfânta Sfințelor” fără articol. Căci profetul scrie acolo despre Sfânta sfințelor, nu despre Locul sfânt și despre Locul Preasfânt, așa cum Authorized Version prezintă în acest loc. Prin această așezare pe aceeași treaptă a Locului sfânt cu Sfânta Sfințelor de către Ezechiel în capitolul 45.3 devine clar că Daniel a trebuit să privească răspunsul îngerului cu privire la ungera unei Sfinte a Sfințelor ca răspuns la întrebarea lui referitoare la Locul sfânt pustiit din versetul 17: „Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale sfinte.” La sfârșitul acestora va fi uns Locul sfânt. Eu cred că Authorized Version redă sensul, cu toate că forma lipsită de articol nu este calea obișnuită, atunci când se descrie casa. Eu nu sunt de acord nici cu părerea lui Dr. Puseys. Contextul mă conduce să accept că Authorised Version este corectă, când spune aici Locul sfânt și nu Mesia (*Bible Treasury*, 12:368).

Desigur Hristos nu este Sfânta Sfințelor. El este însă Slujitorul „Locului Preasfânt” sau al „locului sfânt” (Evrei 8.2). În imaginea cortului din pustie El este simbolizat prin Chivotul legământului, care era în Locul Preasfânt.

Daniel 9.24

Templul din Ezechiel 40-48 va fi construit. El nu va fi construit în săptămâna a șaptezecă, dar deoarece atunci va fi uns Locul Preasfânt, se dovedește prin aceasta că cele șase binecuvântări nu au loc în săptămâna a șaptezecă.

În ziua aceea se va întoarce înapoi Șehina (Ezechiel 43.1-7). Din punct de vedere moral Templul din Împărăția de o mie de ani va exprima același lucru ca templul lui Solomon și ca templul mic care a fost construit în zilele lui Ezra; vezi Hagai 2.9 în traducerea J.N. Darby „Gloria de la urmă a casei acesteia”. Gloria de la urmă este gloria Împărăției de o mie de ani.

Din cartea *Daniel's 70 Weeks And The Revival Of The Roman Empire*, pag. 45–46